

PRZECIWKOĆ (4) *praep*

e oraz o jasne.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Cum D (4) :

1. Wskazuje na obiekt działań agresywnych, wrogich i zgubnych w skutkach (3) : A przeciwkoć to temu fundamentowi [tj. *nauce Chrystusa*] tak mocno założonemu/ żadne brany piekielne [...] nie mogą nic *RejPos* 301.

Połączenie: »przeciwkoć ... przeciwko« (1): Przeciwkoć niemu [*Aaronowi*] [*in eum*] się wzrufzyli ludzie obcy/ á przez zazdrość powftáli przeciwko niemu ná pułzczy mężowie *BibRadz Eccli* 45/21.

a. Wskazuje na osobę, której władzy nie chce się uznawać (1) :

Połączenie: »przeciwkoć ... przeciw« (1): Iáko nie bes przyczyny Moyżesz mowił: nie przeciwkoć nam ty łzemrania łą/ ále przeciw Pánu. *CzechRozm* 56v.

2. Wskazuje na osobę, której się zarzuca coś złego, którą uważa się za winną (1) :

Z nadrzędnym rzeczownikiem (1): O mnieć Paweł napisał/ przeciwkoć mnie łkałń vczynił *MurzHist* R4.

Cf **NAPRZECIW, NAPRZECIWKO, PRZECIW**

MFr